

El mite del cos mai no mor

El nou llibre de poemes de Gimferrer vol transmetre la bellesa convulsiva de l'amor alhora que ofereix un recorregut sentimental per París.

Gimferrer ocupa un lloc privilegiat i influent. L'aparició d'una nova obra seua sempre es converteix en un esdeveniment literari. *Mascarada*, després de dos poemaris volgudament distants, obstinats en una poesia pura, sense referents exteriors, ha despertat un gran interès, perquè significa la recuperació del Gimferrer més convulsiu, de la tensió vital que navegava en alguns dels llibres més significatius, com ara *Espai desert*. Potser per això el mateix autor ha insistit en el substrat biogràfic del llibre.

La poesia de Gimferrer és escassa en nuclis temàtics, però rica en matisos. En *Mascarada* trobem el segell inconfusible de la seua poesia: una sintaxi trencada, una sensibilitat barroca, una imatgeria surrealista i un univers moral extremadament personal. *Mascarada*, com tots els llibres seus, és a l'hora una revisió, una reelaboració de temes i imatges anteriors, i un nou punt de partida. El llibre és un poemari totalment unitari, format per més de 450 versos, distribuïts al llarg de més de 50 estrofes d'extensió variable. L'evocació d'una experiència amorosa i el París dels anys setanta són el tènue fil narratiu que condueix el lector pel mig de l'acumulació d'imatges llampanants i atrevides, la diversitat de sensa-

cions i reflexions que motiven el retorn a la ciutat del somnis i a la recreació dels instants intensos de l'amor. El recorregut pels carrers, estacions, jardins i avingudes, la nit i el dia de París constitueixen la geografia de l'experiència íntima, on sovint passat i present es confonen. Però el llibre és més que un poemari amorós, hi ha també les cavil·lacions sobre el pas del temps, la pèrdua de la joventut, la memòria, les referències al temps de crucifixió del franquisme i a les inclemències de la democràcia.

París no és solament la ciutat pletòrica i lluminosa de les il·lusions de joventut. Gimferrer l'usa com a metàfora d'un món opressiu ("necròpolis de joies", "el Lucifer del segle vint"), d'un món vertiginós, impulsat per un temps de destrucció. Així, davant les arenes movendisses de la història, el poeta mira de trobar un terreny ferm, al costat de l'abisme, en una moral individual, en l'amor: l'amor com alliberament, com a transgressió de les convencions. Un amor amb totes les complexitats, que admet tant la seua puresa com el seu rostre obscur. Si la violència de les imatges en llibres anteriors significava la dificultat de les relacions, ara expressen la urgència de la possessió, la intensitat del combat amorós ("Perquè els amants hem d'arrasar-nos/ L'amor tot un fet d'esgarrapades"). L'amor és presentat com a coneixement ("he vist el nom de cada cosa/ el vestit d'or de l'amarguesa"), com a reinvençió constant, com a font de sensualitat, com a vitalitat en la maduresa. D'aquesta manera, la confluència del record i del present converteixen l'amor en un imaginari constantment renovat. Ací s'han evaporat les pretensions de transcendència dels surrealistes; només hi ha el cos, el cos com a mite, "perquè el mite del cos mai no mor". **Francesc Calafat**

FITXES DE NOVEL·LA

LA FOLLA JORNADA

Nèstor Luján

Editorial Columna, Barcelona, 1996. 161 pp. 1.650 ptes.

Recreació de la vida i l'obra del compositor Wolfgang Amadeus Mozart de manera divertida alhora que documentada. Nèstor Luján narra els fets que succeïren en els dies precedents a l'estrena de l'òpera *Les noces de Fígaro*.

MÓN PERDURABLE

Josep Fecúndez i Martínez

Editorial El Clavell. Col·lecció "Llibres al sac", 4. Premià de Mar, 1996. 153 pp. 1.750 ptes.

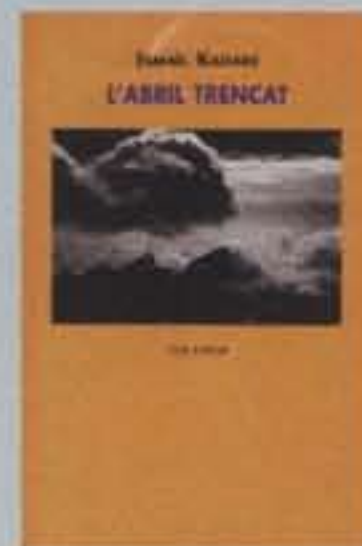

Un món utòpic, sense violència, respecta la natura, prohibeix les experimentacions científiques perilloses per a la Terra. La societat, dirigida per artistes, cerca el desenvolupament de la cultura. Una ficció que ens fa plantejar-nos a fons la nostra societat.

L'ABRIL TRENCAT

Ismail Kadare

Club Editor. Col·lecció "Biblioteca Catalana de Novel·la", 94. Barcelona, 1996. 167 pp. 2.250 ptes.

Amb dues narracions, la novel·la d'Ismail Kadare descriu les vivències de l'Albània de principis de segle. Per una banda, la venjança, codificada pel *kanun*, per l'altra, un escriptor fascinat per aquest *kanun*. Narracions dominades per la mort i l'amor.